

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Broj: X-KŽ-07/427

Sarajevo, 22.02.2008. godine

	Sud BiH, Sud BiH Kriminalno odjeljenje i Apelaciono odjeljenje / Криминално одјелjenje и Апелационо одјелjenje и Одјел II
x - KZ/07/427	(Str./Стр.)
28-03-2008	

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, sastavljenom od sudija Dragomira Vukoje, kao predsjednika vijeća, Nedžada Popovca i Dr Miloša Babića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Željke Marenić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Kiseljak Željka i Mamić Vladimira, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Krivotvorenje novca iz člana 205. stav 1. i 2. KZ BiH, odlučujući o žalbi oštećenih Trgovačkog društva Porsche leasing d.o.o. Zagreb i korisnika leasinga Mamić Darka, izjavljenoj protiv presude Suda BiH broj X-K-07/427 od 09.11.2007. godine, nakon sjednice održane u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Bože Mihajlovića, dana 22.02.2008. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Žalbe Trgovačkog društva Porsche leasing d.o.o. Zagreb i Mamić Darka se uvažavaju i presuda Suda Bosne i Hercegovine broj X-K-07/427 od 09.11.2007. godine **p r e i n a ě a v a** u dijelu odluke o izrečenoj mjeri bezbjednosti oduzimanja putničkog motornog vozila marke „Wolkswagen“ tip 5, registarskih oznaka ZG9637BN, na način da se izrečena mjera bezbjednosti **u k i d a** i predmetno vozilo vraća vlasniku.

U preostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmjenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj X-K-07/427 od 09.11.2007. godine, optuženi Željko Kiseljak i Vladimir Mamić oglašeni su krivim da su radnjama opisanim u izreci presude učinili krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, a u vezi sa krivičnim djelom Krivotvorenje novca iz člana 205. stav 1. i 2. KZ BiH, te su, na osnovu navedenih zakonskih propisa i uz primjenu članova 39., 42. i 48. KZ BiH, za navedeno krivično djelo osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od po 2 (dvije) godina i 6 (šest) mjeseci, u koju im je, osnovom člana 56. KZ BiH uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 18.04.2007. godine, po rješenju Suda BiH broj KPP-47/07, pa nadalje.

Na osnovu člana 74. KZ BiH, i člana 205. stav 5. KZ BiH od optuženih Željka Kiseljaka i Vladimira Mamića oduzete su krivotvorene novčanice navedene u činjeničnom dijelu presude, a oduzeto im je i putničko motorno vozilo marke „Wolksvagen“ tip 5, registarskih oznaka ZG9637BN.

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH optuženi su oslobođeni od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv ove presude žalbu su blagovremeno izjavili Trgovačko društvo Porsche leasing d.o.o. Zagreb, kao vlasnik oduzetog vozila i Mamić Darko, kao korisnik leasinga, a obe žalbe prvostepenu presudu pobijaju u dijelu u kojem je odlučeno da se na osnovu člana 74. KZ BiH i člana 205. stav 5. KZ BiH oduzme putničko motorno vozilo marke „Wolksvagen“ tip 5, registarskih oznaka ZG9637BN.

Trgovačko društvo Porsche leasing d.o.o. žalbu izjavljuje zbog nepostojanja zakonskog osnova za oduzimanje predmeta u smislu člana 391. stav 5. ZKP BiH, te zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 296. tačka a) i tačka c) ZKP BiH. Žalbom se ukazuje da je prvostepena presuda pogrešno utvrdila da je predmetno vozilo bilo posebno pripremljeno za skrivanje novca ili drugih predmeta, pa su u tom dijelu razlozi pobijane presude protivrječni izreci u kojoj se navodi da su lažne novčanice nađene u vozilu „ispod krovnog tapacirunga“, koji je serijska oprema svakog pa i predmetnog vozila, ispod kojeg se nalazi prazan prostor.

Na osnovu navedenog žalba zaključuje da oduzimanje predmetnog vozila ne zahtijevaju nikakvi interesi opšte sigurnosti ili interesi morala i da stoga nisu ni postojali uvjeti za njegovo oduzimanje u smislu odredbe člana 74. stav 2. KZ BiH.

U žalbi se dalje navodi da je vozilo isključivo vlasništvo žalitelja, koje je, temeljem zaključenog ugovora o operativnom leasingu, predano na privremenu upotrebu korisniku leasinga Darku Mamiću, a u međuvremenu je ugovor čak i raskinut zbog neplaćanja dospjelih rata za leasing.

Iz navedenih razloga pobijani dio presude ukazuje se nepravilan, pa se žalbom predlaže da vijeće Apelacionog odjeljenja, uvažavajući žalbu, preinači pobijani dio prvostepene presude te odredi vraćanje vozila Volkswagen Golf 1.9 TDI Goal, broj šasije WVWZZZ1KZ7B014689, reg. oznake ZG9637BN, njegovom vlasniku - žalitelju Porsche leasing d.o.o. Zagreb.

U svojoj žalbi Darko Mamić, kao sin drugooptuženog i korisnik leasinga za naznačeno motorno vozilo marke „Volkswagen“ navodi da nije postojao zakonski osnov za oduzimanje navedenog vozila. U žalbi ističe da on posjeduje i koristi ovo vozilo kao korisnik leasinga, temeljem ugovora koji je sklopio sa Porsche leasing d.o.o., kao vlasnikom, i to u punom opsegu vlasničkih prava. Njegov otac je narušenog zdravstvenog stanja, liječio se u psihijatrijskoj bolnici, pa usljed takvog stanja postupa nepredvidivo, neuračunljivo i često potajno, pa je tako kritične zgode uzeo predmetno vozilo bez znanja i dozvole sina Mamić Darka, ne govoreći nikome o tome kamo odlazi, niti u koju svrhu će vozilo upotrijebiti. Mamić Darko nije, dakle, ni na koji način dozvolio drugooptuženom da upotrijebi sporno vozilo, a svakako ne za počinjenje kaznenog djela, zbog čega on nije ni mogao davati nikakve relevantne i pravno osnovane izjave u vezi sa oduzimanjem vozila, prilikom sklapanja sporazuma sa Tužilaštvom, niti je mogao dati svoj pristanak za oduzimanje vozila, jer istim, ni na koji način nije ovlašten raspolagati.

Žalba dalje ističe da pobijana presuda nema osnovnih razloga, obzirom da je u obrazloženju iste naznačeno da je „sud imao u vidu da je dio vozila posebno pripremljen za skrivanje novca i eventualno drugih predmeta“, a da pri tome nije utvrđeno ni ko je posebno pripremio sporno vozilo za skrivanje novca i eventualno drugih predmeta, niti je iz presude vidljivo na koji način je ta priprema izvršena. To svakako nije učinio korisnik lizinga niti vlasnik vozila.

Osim toga, žalba navodi da ni na koji način nije utvrđeno, a niti su u tom smislu dati ikakvi razlozi, koji su to „razlozi sigurnosti“ zbog kojih se vozilo oduzima. Naime, prema KZ BiH, predmet koji nije vlasništvo počinitelja može se oduzeti ako to zahtijevaju interesi opšte sigurnosti i razlozi morala, a u konkretnom slučaju nije jasno koji to razlozi sigurnosti zahtijevaju da se oduzme vozilo koje je drugooptuženi neovlašteno i bez znanja vlasnika i korisnika leasinga upotrijebio.

Slijedom izloženog u žalbi se predlaže da se ista uvaži kao osnovana, te da se pobijana presuda u dijelu na koji se žalba odnosi ukine, ili da se ista preinači na način da se oduzeto putničko motorno vozilo vrati vlasniku istog, odnosno Porsche leasingu d.o.o. ili korisniku leasinga Mamić Darku.

Od strane Tužilaštva Bosne i Hercegovine nije dostavljen pismeni odgovor na žalbu.

Na sjednici Apelacionog vijeća, održanoj 22.02.2008. godine, u smislu člana 304. ZKP BiH, tužilac Tužilaštva BiH je u svom odgovoru na izjavljene žalbe naveo da je nesporna činjenica da je vozilo upotrijebljeno za izvršenje krivičnog djela, te da interesi sigurnosti i interesi morala zahtijevaju da se vozilo oduzme i od neovlasnika, čime se ne dira u pravo vlasnika na naknadu štete od učinioca. Shodno navedenom predloženo je da se žalbe odbiju kao neosnovane.

Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

Obrazlažući svoju odluku da se predmetno vozilo oduzme, prvostepeni sud na strani 8. pobijane presude samo navodi „donoseći odluku o oduzimanju predmetnog vozila, sud je imao u vidu da je dio vozila posebno pripremljen za skrivanje novca i eventualno drugih predmeta, pa je stao na stanovište da to vozilo, iako nije vlasništvo osumnjičenih, oduzme iz razloga sigurnosti, u skladu sa članom 74. KZ BiH“. Prije svega, pošto se u konkretnom ne radi o vozilu koje je vlasništvo optuženih Kiseljak Željka, a ni Mamić Vladimira, sud je u ovom slučaju, iako to nije navedeno, mogao postupiti samo u skladu sa stavom 2. člana 74. KZ BiH, kojim je propisano da se „predmeti koji su upotrijebljeni ili su bili namijenjeni za učinjenje krivičnog djela mogu oduzeti i kada nisu vlasništvo učinioca ako to zahtijevaju interesi opšte sigurnosti i interesi morala“.

Nadalje, pravilno se u žalbama navodi da sporno vozilo nije bilo posebno pripremljeno za skrivanje novca i eventualno drugih predmeta obzirom da je krovni tapacirung serijska oprema svakog vozila, pa i predmetnog, ispod kojeg se nalazi prazan prostor, što očigledno znači da nije posebno pripreman za bilo kakvu namjenu. Sem toga, pobijana presuda ne daje ni bilo kakvo objašnjenje o tome koji su to „razlozi sigurnosti“ koji su opredjelili sud da u konkretnom slučaju donese odluku o oduzimanju spornog vozila, tim prije što isto nije

isključivo služilo u svrhu prenosa lažnih novčanica, niti je, kako je to već navedeno, bilo posebno podešeno za inkriminirani prevoz, budući da se taj prevoz mogao obaviti i svakim drugim vozilom.

Imajući u vidu navedeno ovo vijeće nalazi da nije bilo mjesta primjeni odredbe člana 74. stav 2. KZ BiH, kako to zaključuje prvostepena presuda, obzirom da u konkretnom slučaju ne postoje interesi opšte sigurnosti, ali ni interesi morala zbog kojih bi predmetno vozilo trebalo oduzeti, jer se ne radi o predmetu koji je zbog svojih svojstava opasan za život ili zdravlje ljudi ili za sigurnost imovine, niti o predmetu koji isključivo služi u kriminalne svrhe, odnosno za učinjenje krivičnog djela, zbog čega je valjalo žalbe trgovačkog društva Porsche leasing d.o.o., kao vlasnika vozila i Mamić Darka, kao korisnika leasinga, uvažiti i izrečnu mjeru bezbjednosti oduzimanja predmetnog vozila ukinuti, te isto vratiti vlasniku.

Vijeće na kraju primjećuje da je prvostepena presuda donesena na osnovu sporazuma o priznanju krivnje, koji su optuženi zaključili sa Tužilaštvom BiH gdje je, između ostalog, u odnosu na optuženog Mamić Vladimira, u smislu člana 74. u vezi sa članom 214. stav 5. KZ BiH, izražena saglasnost za oduzimanje putničkog motornog vozila, vlasništvo „Porsche leasing“ d.o.o. Prije svega, optuženi Mamić Vladimir, kao lice koje nije ni vlasnik, a ni korisnik vozila, nije mogao dati bilo kakvu saglasnost za oduzimanje istog. Nadalje, pozivanje na član 74. a u vezi sa članom 214. stav 5. KZ BiH je bez ikakvog osnova, obzirom da se član 214. KZ BiH odnosi na krivično djelo krijumčarenje, koje istina u stavu 5. propisuje da će se „prevozno sredstvo čija su tajna ili skrovića mjesta iskorištena za prenos robe ili koje je namijenjeno za učinjenje krivičnog djela iz stava 1. do 3. ovog člana, oduzeti ako je vlasnik ili korisnik vozila to znao ili je mogao ili bio dužan znati“, ali je predmetni član u ovom slučaju u potpunosti neprimjenjiv, obzirom da se optuženima ne stavlja na teret počinjenje krivičnog djela krijumčarenje propisano ovim članom.

Zbog svega izloženog, a u smislu odredbe člana 314. Zakona o krivičnom postupku BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar:

Željka Marenčić
[Signature]

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.